

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urtos/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898839
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015898839.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 24. septembra 2015 v trestnej veci odsúdeného E. P. pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 českého Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného E. P. a prokurátorky Krajskej prokuratúry Banská Bystrica proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. júla 2015, sp. zn. 5Ntc 14/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného E. P. a prokurátora sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. júla 2015, sp. zn. 5Ntc 14/2013, podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 64 ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 zamietol žiadosť odsúdeného E. P. o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Břeclav z 02. novembra 2004, sp. zn. 2T 52/2002.

Proti tomuto uzneseniu podal priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí odsúdený sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že mieni viesť riadny život, od r. 2004 nespáchal žiadny úmyselný trestný čin, pričom zároveň namietol, že počas skúšobnej doby sa síce dopustil trestného činu podľa českého Tr. zák., ktorý však v tej dobe bol na Slovensku iba priestupkom.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Banská Bystrica podala sťažnosť v zákonnej lehote, pričom namietla príslušnosť krajského súdu, nakoľko tento nerozhodol podľa zák. č. 549/2011, ale podľa § 515 ods. 2 písm. b/ Tr. por.

Na základe podaných sťažností Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému boli podané sťažnosti a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného a prokurátorky nie sú dôvodné.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. /účinného do 1. januára 2006/ po výkone polovice uloženého trestu alebo podľa rozhodnutia prezidenta republiky zmierneného trestu odňatia slobody môže súd odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení prihladne súd na to, do ktorej nápravno-výchovnej skupiny je odsúdený zaradený.

Podľa § 60 ods. 4, opätovné podmienечné prepustenie z výkonu toho istého trestu je možné po výkone polovice zvyšku trestu a v prípadoch uvedených v § 62 ods. 1 po výkone dvoch tretín zvyšku trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisu zistil, že krajský súd rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného zamietol.

Rovnako ako krajský súd, aj najvyšší súd konštatuje, že u odsúdeného sú naplnené formálne podmienky podmienечného prepustenia, nakoľko odsúdený už vykonal potrebnú časť uloženého trestu odňatia slobody, avšak dospel k záveru, že u odsúdeného nie sú splnené materiálne podmienky, a to že svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Odsúdený sa vyhýbal nástupu trestu, následne po jeho podmienечnom prepustení a následnom rozhodnutí, že zvyšok trestu vykoná sa opätovne nástupu trestu vyhýbal, musel byť na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz.

Ako správne poukázal prvostupňový súd, odsúdený má sklony k páchaniu trestnej činnosti, tak majetkovej ako aj násilnej.

Aj pokiaľ bol už v minulosti podmienечne prepustený, po určitom čase opätovne páchal úmyselnú trestnú činnosť.

Jednou z podmienok podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je aj očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, ktoré musí byť dôvodné a založené jednak na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia vo výkone trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov a s prihliadnutím na účel trestu. V danom prípade ani podľa názoru najvyššieho súdu táto materiálna podmienka splnená nie je. V neprospech odsúdeného svedčí najmä opakované páchanie rôznej trestnej činnosti (z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol jedenásťkrát súdne trestaný, a to aj zahraničnými súdmi).

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd nemal za preukázané splnenie materiálnych podmienok, a teda, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Aj pokiaľ ide o odvolanie prokurátorky, sa odvolací súd stotožňuje s názorom krajského súdu, že je vecne príslušným na rozhodovanie v prvom stupni, pričom poukazuje na dôvody I. stupňového rozhodnutia (str. 5).

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení zákona č. 344/2012 Z.z. - súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmienечného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Toto ustanovenie dáva na otázku ohľadom príslušnosti jednoznačnú odpoveď, ktorá určuje vecnú a miestnu príslušnosť uznávajúceho krajského súdu, v tomto prípade Krajského súdu v Banskej Bystrici. Ide o osobitné ustanovenie (lex specialis) vo vzťahu k Trestnému poriadku.

Možno sa však stotožniť s jej argumentáciou, prečo krajský súd už o samotnom uznaní cudzieho rozhodnutia nerozhodoval podľa zákona č. 549/2011 Z.z., keďže Česká republika príslušné rámcové rozhodnutie implementovala zákonom o Medzinárodnej justičnej spolupráci v trestných veciach č. 104/2013 Sb., ktorý je účinný od 01. januára 2014 a teda Krajský súd v Banskej Bystrici o uznaní cudzieho rozhodnutia rozhodoval po tomto dátume.

Odsúdený síce pred rozhodnutím tunajšieho súdu na neverejnom zasadnutí vypovedal plnú moc svojej obhajkyňi, avšak s poukazom na ustanovenie § 43 ods. 3 Tr. por. to nebránilo jeho vykonaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov sťažnosti odsúdeného E. P. a prokurátorky krajskej prokuratúry podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.